

Ο φίλος, ο επιστήμονας, ο ηγέτης, ο δάσκαλος

του Αντώνιου Μπουκουβάλα
Καθηγητή, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου

Ακόμα δεν έχω συνέλθει από τον ξαφνικό θάνατο του αγαπητού μας Καθηγητού Βασίλη Ζαχαρόπουλου. Είναι σοκαριστικό πάντα όταν νέοι άνθρωποι μας αφήνουν ξαφνικά. Ιδιαίτερα όταν είναι στενοί φίλοι μας και τόσο σημαντικοί άνθρωποι στη ζωή μας. Ο Θεός με αξίωσε να τον συναντήσω όταν ήμουν ακόμα στο πανεπιστήμιο του Bournemouth στην Αγγλία μέσω ενός ερευνητικού Ευρωπαϊκού έργου.

Τα ταξίδια μου στην Κρήτη ήταν καθοριστικά για να αναπτύξουμε φιιλία η οποία δεν τελείωσε ποτέ. Τον εκτιμούσα ιδιαίτερα για την αυθεντικότητα του χαρακτήρα του

ναίκα και τα παιδιά του. Η τρυφερότητα και η Αγάπη, το νοιάξιμο και η αγωνία του, έδειχναν το ήθος του ΠΑΤΕΡΑ και ΠΡΟΣΤΑΤΗ τους.

Με εντυπωσίασε ο ευθύς χαρακτήρας του, η αγνότητά του, η ανθρωπιά του και η ευαισθησία του. Δε θα ξεχάσω τη φιλοξενία του. Δε θα ξεχάσω που για να μαζέψουμε τσάι του βουνού ο ίδιος σκαρφάλωσε σε λόφους να μου μαζέψει. Με το Βασίλη είχαμε ιδιαίτερη 'χημεία'. Ήθελε πολύ να επιστρέψω στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στο ΤΕΙ Κρήτης. Ο σεβασμός και η οικειότητα των φοιτητών του προς το πρόσωπό του

“Ήταν ηγετική φυσιογνωμία, με όραμα, με ικανότητα Manager, Ζηλευτή. Πάντα με χαμόγελο, με Κρητική λιβεντιά, γεμάτος ζωή.”

και συζητούσα μαζί του τα πάντα και τον εμπιστευόμουν γιατί η ψυχή του ήταν καθαρή. Επιστήμονες υπάρχουν πολλοί, ιδιαίτερα στον ακαδημαϊκό χώρο. Αλλά ολοκληρωμένες προσωπικότητες και συγκροτημένα άτομα, με πολύπλευρα ενδιαφέροντα και διαρκή αγωνία για την εξέλιξή τους και την προσωπική και την πνευματική, δε συναντά κανείς εύκολα.. Ο Βασίλης ήταν ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Το μεγαλείο της προσωπικότητας και του χαρακτήρα του, αναδυόταν πηγαίο, όταν βρισκόταν με την αγαπημένη του γυ-

ήταν εκπληκτικός. Ήταν ηγετική φυσιογνωμία, με όραμα με ικανότητες Manager, Ζηλευτή. Πάντα με χαμόγελο, με Κρητική λιβεντιά, γεμάτος ζωή. Ένας άνθρωπος που μέσα σου έλεγες κρυφά, θέλω να τον μιμηθώ. Δεν θα ξεχάσω πώς τίμησε σε ένα από τα πολλά συνέδρια τον καθηγητή του από τα φοιτητικά του χρόνια κ. Καρούμπαλο. Έκλαιγε από συγκίνηση. Ήταν Ψυχούλα, και τα παιδιά του, οι φοιτητές του, τον αγαπούσαν και του έδειχναν το σεβασμό τους με τρόπο που προκαλούσε ΔΕΟΣ. Γιατί μέσα του έκρυβε ένα μεγάλο παιδί.

Ο Βασίλης Ζαχαρόπουλος στην εξοχή.

Λάτρευε την Κρήτη, και ιδιαίτερα την Ιεράπετρα και βοήθησε όσο μπορούσε την περιοχή αυτή. Επειδή και εγώ λατρεύω την Κρήτη, δεν έχανε στιγμή για να μου δείχνει τα Κρητικά Έθιμα και να προσπαθεί με τη ζεστή φιλοξενία του να κάνει τη διαμονή μου αξέχαστη.

Χάσαμε έναν άνθρωπο, ένα φίλο, έναν επιστήμονα έναν ηγέτη, ένα δάσκαλο.

Θα ζει πάντα στην ψυχή μου σα φωτεινός καθοδηγητής της ζωής αλλήλα και της επιστήμης. Κι ελπίζω κάποια στιγμή, όταν έρθει το πλήρωμα του χρόνου, να τον συναντήσω στου Ουρανού την αγκαλιά. Χειροκροτώ τη Ζωή σου Βασίλη.

*Τραγούδι κάνει ο Κρητικός κάθε χαρά και πόνο,
και λέει ό,τι αισθάνεται με μαντινάδες μόνο.*

*Η Κρήτη μας φημίζεται ότι λεβέντες βγάζει
και σένα τον Βασίλη μας στην πρώτη θέση βάζει.*

*Τον εμπνευσμένο καθηγητή που γέννησαν οι Μύθοι
να τον παινέσεις δεν μπορείς δεν του αρκούν οι στίχοι.*

*Eis το ΤΕΙ της Κρήτη μας ήρθες και συ Βασίλη
και έγινες δάσκαλος τρανός ηγέτης Manager καλός.*

*Ο πρόεδρος σε ήθελε νάσαι δεξί του χέρι
και αντιπρόεδρο σ' έκανε γιατί 'σουνα αστέρι.*

*Δεκάδες έργα έφερες στην Κρήτη για να γίνουν
με καινοτόμες έρευνες οι φοιτητές τα κλείνουν.*

*Σε αγαπούσαν φοιτητές συνάδελφοι και φίλοι
Γιατί η ψυχή σου έλαμπε σαν φλόγα από κανδήλι*

*Τους άριστους καθηγητές θέλει ο Θεός μαζί του
για τα πανεπιστήμια του άνω παραδείσου.*

*Έφυγες και μας άφησες κενό μες την ζωή μας
αλλήλα θα σε θυμόμαστε πάντα μέσ' την ψυχή μας.*

*Όλα περνούν και χάνονται στου χρόνου την πορεία
μα δεν περνά, δε χάνεται η αληθινή φιλία.*

*Αν είχε ο χωρισμός καρδιά κι αισθήματα ο πόνος
Δε θα υπήρχε στη ζωή, άνθρωπος να ναι μόνος.*